T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016/377
KARAR NO : 2016/414
KARAR TR : 26.09.2016

ÖZET : 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu uyarınca, soruşturma konusu eylemin kabahat olduğu değerlendirilerek, Cumhuriyet savcısı tarafından verilen idari para cezasının iptali istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Ö.S.
Vekili : Av. B.O.
Davalı : Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığı, Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı, Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğü, Kaçakçılık İstihbarat ve Narkotik Gümrük Muhafaza Müdürlüğü, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı

O L A Y : Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğü Kaçakçılık İstihbarat ve Narkotik Gümrük Muhafaza Müdürlüğü'nce yapılan soruşturma sırasında, Ambarlı Gümrük Müdürlüğü'nce Eko Tekstil San. Tic. Ltd. Şti unvanlı firma adına tescilli EX 080698 sayılı 28.6.2010 tarihli ihracat beyannamesi muhteviyatı 4. Kalem eşyanın yükümlüsünce 3151 rejim kodunda 581092900000 GTİP'te beyan edildiği, beyanname ve faturanın 4. Kalem hariç diğer kalemlerinin beyana uygun olduğu, 4. Kalemde beyan edilen 581092900000 GTİP nolu 65054 mt (201664,3 metrekare) ve 6285 kg (brüt) polyester tül yerine 6004 veya 6006 tarifede kayıtlı olan örme mensucatın bulunduğu, beyannamenin 4. Kaleminde beyan edilen rejimle bununla ilişki-lendirilen beyannamenin 44 nolu hanesinde bulunan Halkalı Gümrük Müdürlüğü'ne ait IM10677 sayılı, 31.5.2010 tarihli beyanname kapsamında ithal edilen eşya olmadığının tespit edildiği belirtilerek, Eko Tekstil San. Tic. Ltd. Şti unvanlı firmanın ortağı ve imza yetkilisi davacı Ö.S. ile Gümrük Müşaviri Muzaffer Arsak hakkında yapılan ihbar üzerine; "geçici ithalat ve dahilde işleme rejimi kapsamındaki ithal edilen eşyayı gümrüksüz olarak serbest dolaşıma sokmak" eyleminin kabahat olduğu değerlendirilerek, davacı Ö.S. ile Muzaffer Arsak adına Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığı Kabahat Bürosunun 28.7.2010 gün ve Kabahat Defteri No:2010/1499, Karar No:2010/1527 sayılı kararı ile, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun 3. maddesinin dokuzuncu fikrası uyarınca ayrı ayrı 715.488,68 TL idari para cezası verilmiştir.

Davacı vekili, idari yaptırım kararının kaldırılması istemiyle adli yargı yerine başvuruda bulunmuştur.

BÜYÜKÇEKMECE 1.SULH CEZA MAHKEMESİ; 10.6.2013 gün ve D.İş:2010/2104 sayı ile; 5607 sayılı Kanunda yapılan değişiklik ile kaçakçılık fiiline ilişkin kabahatlerin 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun 235 ve 242 maddeleri yeniden düzenlendiği ve bu Kanunda başvuru yolunun idare mahkemesi olarak gösterildiği gerekçesiyle başvurunun görev yönünden reddine karar vermiş, yapılan itiraz, Büyükçekmece 5. Asliye Ceza Mahkemesince kesin olarak reddedilmiştir.

Davacı vekili, bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

İstanbul 6. İdare Mahkemesi, dava konusu idari para cezasının dayanağının vergi olduğunu belirterek, davanın çözümünün vergi mahkemesine ait olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, dosyanın gönderildiği İstanbul 5. Vergi Mahkemesi de, dava konusu idari para cezasının niteliği itibariyle bir idari yaptırım kararı olduğunu belirterek, bu hususta idare mahke-mesinin görevli olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine ve dosyanın görevli mahkemenin belirlenmesi için İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine karar vermiş, İstanbul Bölge İdare Mahkemesi'nce 21.1.2014 gün ve E:2014/108, K:2014/848 sayılı karar ile, davanın görüm ve çözümünde İstanbul 6. İdare Mahkemesinin görevli kılınmasına karar verilmesi üzerine; İstanbul 6. İdare Mahkemesi, savcılık tarafından verilen idari yaptırım kararının, 5326 sayılı Yasa kapsamında kalan idari yaptırım kararı niteliğinde bulunduğu, bu karara karşı 5326 sayılı Kanunun 27. maddesi uyarınca sulh ceza mahkemesine itiraz edilebileceğini açıklayarak, davanın görev yönünden reddine karar vermiş, kararın davacı tarafından temyiz edilmesi üzerine, Danıştay 10. Dairesi, 8.12.2015 gün ve E:2014/2858, K:2015/5657 sayılı kararı ile, dava dosyasının görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi gerekirken, davanın görev yönünden reddine şeklinde verilen kararda hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle kararın bozulmasına karar vermiştir.

İSTANBUL 6. İDARE MAHKEMESİ; 5.5.2016 gün ve E:2016/857 sayı ile, bozma kararında belirtilen gerekçe nedeniyle 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına ve işin incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesi'nin karar vermesine değin ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 26.09.2016 günlü toplantısında:

I)İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulunun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fikrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği…" açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülten Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun 3. maddesinin dokuzuncu fikrası uyarınca verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

5607 sayılı Kanun'un "Suçlar ve Kabahatler" başlığı altında düzenlenen 3. maddesinin dokuzuncu fikrasında, "Geçici ithalat, dahilde işleme ve gümrük kontrolü altında işleme rejimi çerçevesinde ülkeye getirilen eşyayı, gümrük işlemlerini gerçekleştirmeksizin serbest dolaşıma sokan kişiye, eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı idari para cezası verilir", "Yetkili merciler" başlığı altında düzenlenen 17. maddesinin birinci fikrasında, "Bu Kanun hükümlerine göre idari para cezasına karar vermeye Cumhuriyet savcısı, 14 üncü madde hükümlerine göre mülkiyetin kamuya geçirilmesine ise Cumhuriyet savcısının talebi üzerine, sulh ceza mahkemesi yetkilidir. Bu kararlara karşı, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine göre kanun yoluna başvurulabilir" denilmekte iken; Kanunun 3. maddesinin başlığı "Kaçakçılık suçları", maddenin dokuzuncu fikrası ise, "İhracat gerçekleşmediği halde gerçekleşmiş gibi göstermek ya da gerçekleştirilen ihracata konu malın cins, miktar, evsaf veya fiyatını değişik göstererek ilgili kanun hükümlerine göre teşvik, sübvansiyon veya parasal iadelerden yararlanmak suretiyle haksız çıkar sağlayan kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis ve on bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Beyanname ve eki belgelerde gösterilen ile gerçekte ihraç edilen eşya arasında yüzde onu aşmayan bir fark bulunması halinde, sadece 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu hükümlerine göre işlem yapılır" şeklinde önce 28.3.2013 gün ve 6455 sayılı Kanunun 54. maddesi ile yeniden düzenlenmiş, fikrada yer alan "İhracat gerçekleşmediği halde gerçekleşmiş gibi göstermek ya da gerçekleştirilen ihracata konu malın cins, miktar, evsaf veya fiyatını değişik göstererek ilgili kanun hükümlerine göre teşvik, sübvansiyon veya parasal iadelerden yararlanmak suretiyle haksız çıkar sağlayan" ibaresi "İlgili kanun hükümlerine göre teşvik, sübvansiyon veya parasal iadelerden yararlanmak amacıyla ihracat gerçekleşmediği hâlde gerçekleşmiş gibi gösteren ya da gerçekleştirilen ihracata konu malın cins, miktar, evsaf veya fiyatını değişik gösteren" şeklinde, 18.6.2014 gün ve 6545 sayılı Kanunun 89. maddesi ile değiştirilmiş, 28.3.2013 gün ve 6455 sayılı Kanunun 66. maddesiyle 17. maddesinin birinci fikrası yürürlükten kaldırılmış, aynı Kanunun 64. maddesi ile düzenlenen geçici 8. maddesinin ikinci fikrasında ise, "Bu Kanunun yayımı tarihinden önce işlenen bu Kanuna muhalefet kabahatlerinde, lehe hükümlerin uygulanması usulü 5252 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükmüne göre yapılır" hükmü yer almıştır.

4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun 235. maddesinde, "Teminat alınmış olsa bile, gümrük işlemlerine başlanmadan veya bu işlemler bitirilip gümrük idaresinin izni alınmadan antrepolardan veya gümrük idaresince eşya konulmasına izin verilen yerlerden kısmen veya tamamen eşya çıkarılması halinde,çıkarılan eşyanın ithalat veya ihracat vergilerinin yanı sıra,bu vergilerin üç katı para cezası alınır " denilmekte iken, madde;

"1. Serbest dolaşıma giriş rejimine tabi tutulan eşyaya ilişkin olarak, yapılan beyan ile muayene ve denetleme veya teslimden sonra kontrol sonucunda;

a) Eşyanın genel düzenleyici idari işlemlerle ithalinin yasaklanmış olduğunun tespiti halinde, eşyanın gümrük vergilerinin alınmasının yanı sıra, gümrüklenmiş değerinin dört katı idari para cezası verilir.

b) (a) bendindeki eşyanın değersiz, artık veya atık madde olması durumunda, idari para cezası; dökme halinde gelen eşya için ton başına otuz bin Türk Lirası, ambalajlı gelmesi halinde kap başına altı yüz Türk Lirası olarak hesaplanır ve eşya yurtdışı edilir.

c) Eşyanın ithali, lisansa, şarta, izne, kısıntıya veya belli kuruluşların vereceği uygunluk veya yeterlilik belgesine tabi olduğu halde uygunluk ve yeterlilik belgesine tabi değilmiş veya belge alınmış gibi beyan edildiğinin tespit edilmesi halinde, eşyanın gümrük vergilerinin yanı sıra, eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı idari para cezası verilir.

d) (c) bendindeki eşyanın değersiz, artık veya atık madde olması durumunda, idari para cezası; dökme halinde gelen eşya için ton başına sekiz bin Türk Lirası, ambalajlı gelmesi halinde kap başına iki yüz Türk Lirası olarak hesaplanır ve eşya yurtdışı edilir.

2. İhracat rejimine tabi tutulan eşyaya ilişkin olarak, yapılan beyan ile muayene ve denetleme veya kontrol

sonucunda;

a) Eşyanın genel düzenleyici idari işlemlerle ihracının yasaklanmış olduğunun tespiti halinde, eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı idari para cezası verilir.

b) Eşyanın ihracı, lisansa, şarta, izne, kısıntıya veya belli kuruluşların vereceği uygunluk veya yeterlilik belgesine tabi olduğu halde uygunluk ve yeterlilik belgesine tabi değilmiş veya belge alınmış gibi beyan edildiğinin tespit edilmesi halinde, eşyanın gümrüklenmiş değeri kadar idari para cezası verilir.

3. Yolcuların, gümrük mevzuatına göre kişisel ve hediyelik eşya kapsamı dışında olup beyanlarına aykırı olarak üzerlerinde, eşyası arasında veya taşıma araçlarında çıkan ya da başkasına ait olduğu halde kendi eşyasıymış gibi gösterdikleri eşyanın gümrük vergileri iki kat olarak alınır ve eşya sahibine teslim edilir. Gümrük vergileri ödenmediği takdirde, eşya gümrüğe terk edilmiş sayılır.

4. Birinci fıkranın (a) ve (c) bentlerinde belirtilen eşyaya el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir ve eşya 177 ila 180 inci madde hükümlerine göre tasfiyeye tabi tutulur.

5. Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen ve transit rejim beyanında bulunulan serbest dolaşımda olmayan eşyanın, beyan edilenden belirgin bir şekilde farklı cinste eşya olduğunun tespiti halinde, farklı çıkan eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı idari para cezası verilir " şeklinde 28/3/2013 gün ve 6455 sayılı Kanun'un 12 maddesi ile yeniden düzenlenmek suretiyle, 5607 sayılı Kanun'da kaçakçılık fiillerine ilişkin kabahatlerle ilgili düzenlemeler tamamen ortadan kaldırılmış, 4458 sayılı Kanun ile kaçakçılık fiillerine ilişkin kabahatler yeniden düzenlenmiştir. Bu Kanun'un " İtirazlar " başlığı altında düzenlenen 242.maddesinde ise, "1. Yükümlüler kendilerine tebliğ edilen gümrük vergileri, cezalar ve idari kararlara karşı tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde bir üst makama, üst makam yoksa aynı makama verecekleri bir dilekçe ile itiraz edebilir.

2. İdareye intikal eden itirazlar otuz gün içinde karara bağlanarak ilgili kişiye tebliğ edilir.

3. İtiraz dilekçelerinin süresi içinde yanlış makama verilmesi halinde, itiraz süresinde yapılmış sayılır ve idarece yetkili makama ulaştırılır.

4. İtirazın reddi kararlarına karşı işlemin yapıldığı yerdeki idari yargı mercilerine başvuru-labilir" hükmü yer almıştır.

30.3.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Cumhuriyet savcısının karar verme yetkisi " başlığını taşıyan 23. maddesinde ise, "(1) Cumhuriyet savcısı, kanunda açıkça hüküm bulunan hallerde bir kabahat dolayısıyla idarî yaptırım kararı vermeye yetkilidir.

(2) Bir suç dolayısıyla başlatılan soruşturma kapsamında bir kabahatin işlendiğini öğrenmesi halinde Cumhuriyet savcısı durumu ilgili kamu kurum ve kuruluşuna bildirebileceği gibi, kendisi de idarî yaptırım kararı verebilir.

(3) Soruşturma konusu fiilin kabahat oluşturduğunun anlaşılması halinde Cumhuriyet savcısı bu nedenle idarî yaptırım kararı verir. Ancak, bunun için ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından idarî yaptırım kararı verilmemiş olması gerekir" denilmiş; aynı Kanun'un "Başvuru yolu" başlığı altında düzenlenen 27. maddesinin altıncı fıkrasında, "Soruşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idari yaptırım kararı verilmesi halinde; kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz edildiği takdirde, idari yaptırım kararına karşı başvuru da bu itiraz merciinde incelenir" ;

5252 sayılı "Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un, "Lehe olan hükümlerin uygulanmasında usul" başlığı altında düzenlenen 9. maddesinde de, " ….. (3) Lehe olan hüküm, önceki ve sonraki kanunların ilgili bütün hükümleri olaya uygulanarak, ortaya çıkan sonuçların birbirleriyle karşılaştırılması suretiyle belirlenir " hükmü yer almıştır.

Dosyanın incelenmesinden, Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğü Kaçakçılık İstihbarat ve Narkotik Gümrük Muhafaza Müdürlüğü'nce, Eko Tekstil San. Tic. Ltd. Şti unvanlı firmanın ortağı ve imza yetkilisi davacı Ö.S. ile Gümrük Müşaviri Muzaffer Arsak hakkında 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu uyarınca yapılan soruşturma sırasında, yapılan ihbar üzerine; "geçici ithalat ve dahilde işleme rejimi kapsamındaki ithal edilen eşyayı gümrüksüz olarak serbest dolaşıma sokmak" eyleminin kabahat olduğu değerlendirilerek, davacı Ö.S. ile Muzaffer Arsak adına Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığı Kabahat Bürosunun 28.7.2010 gün ve Kabahat Defteri No:2010/1499, Karar No:2010/1527 sayılı kararı ile, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun 3. maddesinin dokuzuncu fıkrası uyarınca ayrı ayrı 715.488,68 TL idari para cezası verildiği anlaşılmıştır.

30.3.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 6.12.2006 gün ve 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle değiştirilen 3. maddesinde, " (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır"; Kanunun "Başvuru yolu" başlıklı 27. maddesinin 1. fıkrasında ise "idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir" düzenlemeleri yer almıştır.

Bu düzenlemelere göre; Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi

gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, 5607 sayılı Kanunun olay tarihinde yürürlükte bulunan maddesi ve yapılan soruşturma sırasında, soruşturma konusunun kabahat olduğu değerlendirilerek, 5326 sayılı Kanun uyarınca, Cumhuriyet Savcısı tarafından davacıya verilen idari para cezasının, 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu ve Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Kanun hükümlerinin dikkate alınacağı, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca ve aynı maddenin altıncı fikrasında, soruşturma konusu fiilin kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idari yaptırım kararı verilmesi halinde; kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz edildiği takdirde, idari yaptırım kararına karşı başvurunun da bu itiraz merciinde inceleneceği açıkça belirtildiğinden, 5607 sayılı Kanun'un 28.3.2013 gün ve 6455 sayılı Kanunun 64. maddesi ile düzenlenen geçici 8. maddesinin ikinci fikrasında da, bu Kanunun yayımı tarihinden önce işlenen bu Kanuna muhalefet kabahatlerinde, lehe hükümlerin uygulanması usulünün 5252 sayılı Kanunun 9. maddesi hükmüne göre yapılacağı belirtildiğinden, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İstanbul 6. İdare Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile,Büyük-çekmece 1. Sulh Ceza Mahkemesince verilen 10.6.2013 gün ve D.İş:2010/2104 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İstanbul 6. İdare Mahkemesince yapılan BAŞVURUNUN KABULÜ ile,Büyükçekmece 1. Sulh Ceza Mahkemesince verilen 10.6.2013 gün ve D.İş:2010/2104 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 26.09.2016 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN